В порті стоять кораблі, і поснули над щоглами стяги,
штормом потріпані трохи, ну та нічого, веселі
ходять матроси, їм у вечірньому тихому сквері
любо сміються дівчата, маком розквітивши щоки.

Що ж, і дівчата й матроси веселі, всі безтурботні, —
завтра кудись попливуть у далеке море матроси,
завтра дівчат обійматимуть з радісним усміхом інші, —
Так вимагає море... В порті стоять кораблі.

П'ЯНИЙ КОРАБЕЛЬ. Харків, 1933, с. 18.